

[Arne Bjerregaard]

drer lovene, bryder dem. Men er det meningen, er vi da fuldstændig enige, og så vil jeg da også gå ud fra, at hr. Glistrup også mente noget andet, da han i sin tid sagde, at alle de, som søgte at unddrage sig beskatning, var at ligne ved sande patrioter.

Men kan vi i fællesskab ændre lovene, er vi da helt enige i, at det er det, vi sidder her for, og så kan hr. Glistrup gå hjem med glad sind, for så er han altså blevet forstået ret, da han prøvede at udtrykke sig ret.

Wilhjelm (VS):

Jeg havde åbenbart heller ikke forstået hr. Glistrup. Jeg vil da også indrømme, at f. eks. forstår jeg ikke, hvad det er at diske op med en galej.

Men til det indholdsmæssige i første runde. Jeg må da indrømme, at når man igen og igen fremfører, at man provokerede den 31. januar 1971 med sit nulkort og sit skattecirkus for at vise, at lovgivningen var forkert, og at det var en patriotisk gerning, så er det for mig at se inkonsistent – selv om hr. Glistrup begrundet det med, at han ønsker en anden løsning på det – at han konsekvent modsætter sig enhver ændring af skattelovgivningen, der skal umuliggøre lige præcis det skattecirkus, som hr. Glistrup ville provokere imod ved at vise sit nulkort.

Hr. Ellemann-Jensen havde fået kigget lidt på det konkrete eksempel, og så havde han den morsomme indvending, synes jeg, at hvis man går hen og låner 51.000 kr., er det ikke hele sandheden, for der er en anden, der har sparet dem op. Jeg venter at høre hr. Ellemann-Jensen komme med den gudbenådede argumentation, hver eneste gang vi skal snakke forbrugsbegrænsning, lånelofter osv. Der er overhovedet ingen grund til at lave lånelofter eller noget som helst. Lad folk dog låne til deres forbrug uden nogen som helst grænser, for hvis de låner 80.000 kr. et sted, er der en anden, der har sparet de 80.000 kr. op. Jeg synes, hr. Ellemann-Jensen plejer at være fornuftigere, end han var i dag. Er det ikke sådan, at i øjeblikket er det f. eks. en udlænding, der sparer op? Er det ikke sådan, at hr. Ellemann-Jensen så sent som i dag i dagspressen argumenterer hårdt for, at venstre skal stå enormt fast på dette med, at underskuddet skal begrænses til de 6½ mia kr.? Har det ikke lidt med forbrugsmulighederne

og låntagningen at gøre, at det kniber lidt med at få balance i disse tal? Og er det i øvrigt ikke sådan, at det pres på lånemarkedet, som f. eks. denne kapitalpension vil medvirke til, ikke nødvendigvis betyder en øget opsparing hos nogen anden, men derimod bare beslaglægger en opsparing, som ellers ville have kunnet stå til rådighed f. eks. for erhvervslån, byggelån, el. lign. til en lavere rente, når presset på dette lånemarked ikke var helt så stort?

Fra hr. Kallesø fik vi igen forargelsen over, at ekspertisen på fondsområdet, hr. Kristian Mogensen, overhovedet bliver nævnt. Det forstår jeg stadig væk ikke rigtig. Hr. Kallesø henviste til Kristian Mogensens indlæg den 11. marts 1978 i Berlingske Tidende. Det blev der faktisk også svaret på, og så hørte vi ikke mere. Der var positive urigtigheder i det indlæg, der blev svaret på, nu husker jeg ikke datoen, men ca. en uge efter.

Hr. Kallesø er forarget over, at vi taler om unddragelser, og siger, at én ting er omgåelse af skattelovgivningen, men dette er jo fradrag. Det, vi taler om i dag, er selvfølgelig kun de helt legale unddragelser. Det er derfor, vi foreslår, at loven ændres. Det har jeg prøvet at forklare både tidligere i dag, og når vi for har haft skatteforslag oppe. Det er ikke ulovligheder, vi taler om her, for så måtte man kræve kontrol, men der er tale om lovlige fradrag, og der er tale om fondsfiduser, og jeg vil kalde dem fiduser, selv om de er legale. Vi har påvist på de 14 sider bemærkninger, eller hvor meget det nu er, at det er legalt, og vi har – det kan også være et svar til hr. Glistrup – ikke fremsat et lovforslag, men et beslutningsforslag. Men der er i slutningen af det, som er det mest komplicerede af dem alle sammen, opregnet præcis de 6–8 steder, hvor skattelovgivningen skal ændres, og på hvilken måde den skal ændres, hvis man skal stoppe for de fondsfiduser. Vi har også sagt, at når vi ikke fremsatte et lovforslag, men et beslutningsforslag, er det bl. a., fordi vi kan ikke være dødsikre på, at vi ikke har overset en enkelt lille ting i skattelovgivningen, som også burde med, og da har man en noget anden bistand i et ministerium, end man har i en folketingsgruppe på 5 medlemmer. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst blødt, som hr. Glistrup sagde det, i at komme med tingene som beslutningsforslag. Det er da